

Astuin yksin meren rantaan, näin aaltojen kallioon kuohuvan. Paljain jaloin märkään santaan. Kuulin aaltojen aavalla pauhaavan. Lokit kirkuvat, on kaunis sää, aallot rantaviivaa huuhtovat. Rakastan rauhaisaa elämää; tuulet viestejä mereltä tuovat. Pirstaleiksi aalto hajoaa kuin aivan lasi konsanaan; ne helminä ilmaan katoaa siniseen, suolalta tuoksuvaan. On meri toinenkin vastassa veen, taivaan meri sininen. Sen mielikuvituksessain teen, sinne kaupungin kaukaisen. Kaksi merta täällä on vastakkain, siniset ovat niiden selät; taivaan, maan meret rinnakkain, joissa ovat asutut kylät. Tuuli saa viestejä tuoda, mulle rauhaa suoda ja minä yksinäni saan pilvilinnoja tulevaisuuden luoda.